Biuletyn
Polonistyczny

31.08.2018

Znamy laureatów 13. edycji Nagrody Literackiej GDYNIA

Instytucje: Miasto Gdynia
Miejscowość: Gdynia

Krzysztof Mrowcewicz, Dominik Bielicki, Paweł Sołtys i tłumaczka Sława Lisiecka zostali laureatami tegorocznej – trzynastej – edycji Nagrody Literackiej GDYNIA. Laureatów ogłoszono w piątek, 31 sierpnia, podczas uroczystej gali w Muzeum Emigracji w Gdyni.

Tegorocznej Nagrodzie towarzyszy kolejna edycja festiwalu Miasto Słowa, który potrwa do 2 września 2018. Zdobywcy Kostek Literackich spotkają się z czytelnikami w niedzielę, 2 września, w Konsulacie Kultury w Gdyni. Rozmowę poprowadzi Michał Nogaś.

Decyzją Kapituły Nagroda Literacka GDYNIA 2018 trafiła w ręce czworga spośród dwudziestu nominowanych. W kategorii eseistyka otrzymał ją Krzysztof Mrowcewicz za esej *Rękopis znaleziony na ścianie* (Instytut Badań Literackich PAN, Warszawa). W kategorii poezja uhonorowano Dominika Bielickiego za tom poetycki *Pawilony* (Fundacja na Rzecz Kultury i Edukacji im. Tymoteusza Karpowicza, Wrocław). W kategorii proza Nagrodę wręczono Pawłowi Sołtysowi za zbiór opowiadań *Mikrotyki* (Wydawnictwo Czarne, Wołowiec). W kategorii przekład na język polski Nagroda przypadła Sławie Lisieckiej za tłumaczenie *Chodzenia. Amras* Thomasa Bernharda (Wydawnictwo Od Do, Łódź).

Laureaci Nagrody. Od lewej: Dominik Bielicki, Krzysztof Mrowcewicz, Sława Lisiecka, Paweł Sołtys

Laureaci otrzymali pamiątkowe statuetki Kostki Literackie oraz nagrody finansowe w wysokości 50 tys. zł. Kapitule Nagrody Literackiej GDYNIA przewodniczyła w tym roku prof. Agata Bielik-Robson. Do konkursu zgłoszono 426 tytuły.

Eseistyka

Krzysztof Mrowcewicz, *Rękopis znaleziony na ścianie*, Instytut Badań Literackich PAN, Warszawa

O autorze:

Krzysztof Mrowcewicz – profesor w Instytucie Badań Literackich PAN i warszawskiej Akademii Teatralnej, gdzie uczy literatury od Homera do Houellebecqa. Autor wielu książek i artykułów, poświęconych przede wszystkim epokom dawnym. Nominowany do Nagrody Literackiej Gdynia za książkę *Małe folio* (2012). Laureat nagrody „Literatury na Świecie” im. Andrzeja Siemka (2012). Miłośnik dziwnej manierystycznej poezji i nie mniej dziwnej prozy XX wieku (ze szczególnym uwzględnieniem szaleństw postmodernizmu). Wielbiciel Sępa-Szarzyńskiego, Johna Donne’a, Naborowskiego i Gombrowicza. Namiętny czytelnik Prousta, Rilkego, Borgesa, Calvino, Queneau i Pereca. Czytelnik literatury. Historyk literatury.

O książce:

Trzy eseje o smutku, poczuciu klęski i straty, ale także o cudownej mocy literatury, która porywa, pociesza, wspomaga. Opowieść o ruinach wielkich idei, o obłokach

przesłaniających prawdę, o książce, która zabija, ogrodzie ze słów i cierpieniach wybranych. Co łączyło Jana Potockiego z Szecherezadą, najbogatszym synem Anglii – Williamem Beckfordem, Goyą i Piranesim? Jakie są związki między *ars topiaria* - sztuką strzyżenia drzew i krzewów, a sztuką składania wierszy? Czy mitów trzeba się bać i kogo dotknęła Czarna Muza? Co krzyczy Marsjasz Tycjana i czy Antenor zdradził? Książka o ciemności i świetle, o rozumie i szaleństwie, pokusie sprawiedliwości i zdradzie. Książka o książkach, czyli książka o życiu.

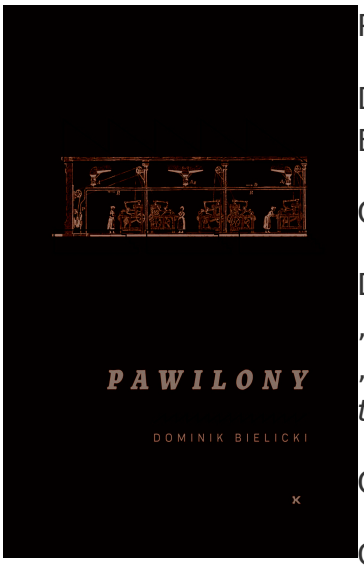

Poezja

Dominik Bielicki, *Pawilony***,** Fundacja na Rzecz Kultury i Edukacji im. Tymoteusza Karpowicza, Wrocław

O autorze:

Dominik Bielicki – mieszka w Warszawie, debiutował w „Filipince”, publikował w „Kresach”, „Czasie Kultury”, „Odrze” i „Wakacie”. Wydał książki z wierszami *Gruba tańczy* (2008) i właśnie *Pawilony* (2017).

O książce:

Gdyby chcieć podsumować tę książkę w jednym zdaniu, można by to zrobić przy pomocy stwierdzenia: nie było końca historii i wiemy to przede wszystkim dlatego, że wszyscy byliśmy dziećmi, ale już nimi nie jesteśmy. Pawilony to 43 wiersze. Większość z nich dotyczy jasno określonej sytuacji lub osoby: sprzedawcy zapiekanek, kolejki na poczcie, pracownika na papierosie przed biurem, robotników drogowych jedzących w przerwie hot dogi, korporacyjnego CEO oglądającego telewizję kablową, studentki odbierającej w barze naleśniki na wynos. To nie są sytuacje, które trafiały na pierwsze strony gazet, ale pomagały zrozumień kierunki społecznych zmian.

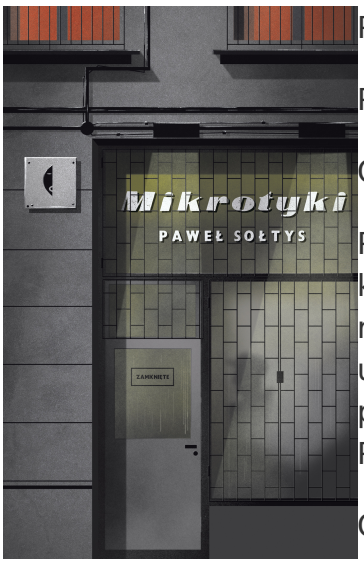

Proza

Paweł Sołtys, *Mikrotyki***,** Wydawnictwo Czarne, Wołowiec

O autorze:

Paweł Sołtys – muzyk, autor piosenek. Jako Pablopavo wydał kilkanaście płyt, zagrał około tysiąca koncertów. Studiował rusycystykę, ale studiów nie ukończył. Jego opowiadania ukazywały się w „Lampie”, „Ricie Baum”, „Studium”. Jego prozatorski debiut *Mikrotyki* otrzymał nominację do Paszportów Polityki (2017).

O książce:

Opowiadania Pawła Sołtysa *Mikrotyki* są raczej krótsze niż dłuższe, w większości realistyczne, sensacji w nich niewiele, trupów kilka, scen erotycznych nie ma prawie wcale. Są jak piosenki z naszej młodości – nie można ich zapomnieć. W pewnym mieście po prawej stronie rzeki wciąż stoi bar Stokrotka, w którym profesor Kruk opowiada, jak nokautować tomem Iwaszkiewicza. Anka, uczennica szkoły fryzjerskiej, wciąż żartuje, starając się nie myśleć o swej twarzy. Nieopodal niedbale oparty o huśtawkę stoi wielki jak hala Marian, co bije swoje kobiety, ma nóż i kij bejsbolowy w bagażniku i wszyscy wiedzą, że lepiej go omijać. W tym mieście wciąż grają Modern Talking, Limahl, Shakin Stevens, Lionel Richie i cała reszta, a chłopaki ćmią sobieki.

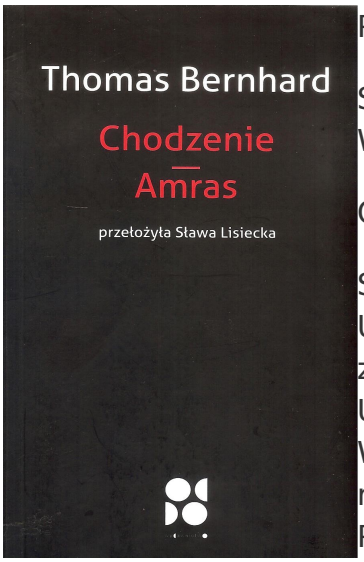

Przekład na język polski

Sława Lisiecka / Thomas Bernhard, *Chodzenie. Amras*, Wydawnictwo Od Do, Łódź

O autorce przekładu:

Sława Lisiecka – ukończyła w roku 1970 germanistykę na Uniwersytecie Łódzkim. W latach siedemdziesiątych związana z opozycją demokratyczną. Usunięta z pracy na UŁ, od roku 1978 tłumaczy literaturę niemieckojęzyczną. Wdowa po Zdzisławie Jaskule, dwie córki, dwoje wnucząt. W roku 2007 odznaczona przez prezydenta Rzeczpospolitej Polskiej Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski za zasługi dla niepodległości Polski (1975-1989), za działalność kulturalną i opozycyjną na rzecz przemian demokratycznych oraz za osiągnięcia w pracy zawodowej. W 2011 r. otrzymała Nagrodę Miasta Łodzi za dotychczasową działalność translatorską i społeczną. W 2013 roku została odznaczona przez ministra kultury i dziedzictwa narodowego medalem „Gloria Artis" za zasługi dla polskiej kultury. W dorobku posiada prawie 100 pozycji książkowych z zakresu literatury pięknej. Stypendystka wielu niemieckich i austriackich instytucji kulturalnych. Laureatka licznych nagród translatorskich.

O książce:

Chodzenie (1971) – arcymistrzowskie pod względem językowym i stylistycznym opowiadanie, w którym narrator i niejaki Oehler podczas spaceru rozmawiają o naturze myślenia, rozumie i istnieniu jako takim. Rozpatrują też zależności między „okolicznościami i stanami" świata, jak również związki pomiędzy chodzeniem a myśleniem, ruchem a bezruchem.

Amras (1964) – wskutek zbiorowego samobójstwa giną rodzice dwóch bohaterów. Bracia, zainteresowany naukami przyrodniczymi K. i jego uzdolniony muzycznie młodszy brat Walter, zostają odratowani i umieszczeni w Amras, w należącej do ich wuja wieży, która stanowi schronienie przed oszczerstwami ze strony społeczeństwa, ale i więzienie.

(na podstawie komunikatu Organizatorów)

Słowa kluczowe: esej, przekład, konkurs, poezja, proza